

(696) “तड भाषार्थः” (X-चुरादि:-1802. सक. सेट्. उभ. आस्वदीयः ।)
ताडकः-डिका, तिताडयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि
चौरादिकगालयतिवत् (388) ज्ञेयानि । अस्य घातोरस्वदीयत्वेन ‘आस्वदः
सकर्मकात्’ (ग. सू. चुरादौ) इत्यनेन सकर्मकादेव णिजू भवति । अकर्मकत्वे
तु भ्वादिपाठेन परस्मैपदमेवेति ज्ञेयम् ॥IV॥ (१९९)

(697) “तडि ताडने” (I-भ्वादि:-280. सक. सेट्. आत्म.)

ताडनम् = निरसनम् ।

तण्डकः-ण्डिका, तण्डकः-ण्डिका, तितण्डिषकः-षिका, तातण्डकः-ण्डिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककण्ठतिवत् (149) ज्ञेयानि ।
१वतण्डः, २वितण्डा, वैतण्डिकः.^A

(698) “तत्रि कुटुम्बधारणे” (X-चुरादि:-1679. अक. सेट्. आत्म.)
आकुस्मीयः ।

तन्त्रकः-न्त्रिका, तितन्त्रयिषकः-षिका ; तन्त्रयिता-त्री तितन्त्रयिषिता-त्री ;
३तन्त्रयमाणः, तितन्त्रयिषमाणः ; तन्त्रयिष्यमाणः, तितन्त्रयिष्यमाणः ;
४तन्-तन्त्रौ-तन्त्रः ;
तन्त्रितः, तितन्त्रयिषितः-तवान् ; तन्त्रः, स्वतन्त्रः, तितन्त्रयिषुः ;
तन्त्रयितव्यम्, तितन्त्रयिषितव्यम् ; तन्त्रणीयम्, तितन्त्रयिषणीयम् ;
तन्त्र्यम्, तितन्त्रयिष्यम् ; ईषत्तन्त्रः-दुस्तन्त्रः-सुतन्त्रः ;
तन्त्र्यमाणः, तितन्त्रयिष्यमाणः ; तन्त्रः, तन्त्रम्, तितन्त्रयिषः ;
तन्त्रयितुम्, तितन्त्रयिषितुम् ; तन्त्रणा, तितन्त्रयिषा ;

1. अवपूर्वकादस्मात् पचाद्यचि (3-1-134) ‘वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः ।’
इति वचनेन ‘अव’ इत्यत्रोपसर्गस्थाकारस्य लोपे वतण्डः इति भवति ।
2. विपूर्वकादस्मात् ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययः । वितण्डया =
दीव्यति = व्यवहरतीत्यर्थे, ‘तेन दीव्यति खनति अयति जितम्’ (4-4-2) इति
ठक्प्रत्यये वैतण्डिकः । ‘स्वपक्षस्थापनाहीनः परपक्षप्रतिक्षेपो वितण्डा’
इति न्यायसूत्रम् ।
3. ‘आकुस्मादात्मनेपदिनः’ (ग. सू. चुरादौ) इति वचनात् आत्मनेपदं शानच् ।
4. क्विपि, णिलोपे, पूर्वं रेफस्य संयोगान्तलोपे, पश्चात् तकारस्यापि संयोगान्तलोपः ।
- A. ‘अभुण्डितोच्चण्डगतीनशण्डनान् कुमार्गवैतण्डिकपण्डितावृत्तान् ।’ धा. का. 1.37.